

Det er også o.k., men det er fundamentet i hele denne lovgivning, der burde være diskuteret omkring Tvind i dag. Det kan jeg kun fortsat beklage og så se frem til den forespørgselsdebat, som vi også får om emnet. Vi får sandelig diskuteret Tvind her i øjeblikket, det skal jeg lige love for.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når vi er nogle, der har lagt enormt meget vægt på at få diskussionen om det grundlovmæssige, de juridiske retsprincipper ind i diskussionen, er det, fordi det er helt fundamentalt. Det er helt fundamentalt i et retssamfund, at der er nogle regler, som samfundets borgere kan regne med, uanset hvem det er. Det er helt fundamentalt. Og det, der ville være forfærdeligt, er, hvis man i en situation, hvor man mener, man skal gøre noget omkring Tvindkoncernen, så er ligeglad med disse retsprincipper.

Jeg har det sådan, SF har det sådan: Hellere lade én gå fri end ramme én uretmæssigt – helt klart sådan. Sådan gælder det i alle forhold omkring retssamfundet. Det gælder også i den her sag. Derfor er det helt afgørende for os, at vi også får denne diskussion.

Vi ville meget hellere have haft en anden diskussion, som man har ved en forespørgsel, og derfor vil jeg godt spørge hr. Frank Dahlgaard og hr. Anders Mølgaard, som flere gange sådan vender tilbage til, at de godt ville have gennemført det på en anden måde, men det her er så i orden alligevel. Det er, som om det er en stille bøn til regeringen om, at man gennemfører det administrativt.

Er det forstået korrekt? At man i virkeligheden også synes, det er problematisk, at det sker på denne måde, og at man også foretrækker en politisk tilkendegivelse, som vi kan få igennem en forespørgselsdebat. Derefter kan ministeren så træffe sin beslutning og tage det ansvar, som under alle omstændigheder er ministerens ansvar, og som vi i hvert fald ikke vil have tørret af på Folketinget, fordi det bryder med nogle helt grundlæggende retsprincipper for tredje person, nemlig de mennesker, som bliver omfattet af beslutningen.

Er Venstre og De Konservative indstillet på det, så synes jeg egentlig, man kunne få den tilkendegivelse. Det tror jeg også, regeringen ville have glæde af, hvis det var tilfældet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Frank Dahlgaard sagde, at det, der gør den her sag så usædvanlig, er, at man har snydt, man har bedraget, man har tilranet sig osv. i 20 år – mindst 30 skoler. Jeg er enig med hr. Frank Dahlgaard, men det, der er endnu mere usædvanligt, er, at de tilsynsmyndigheder – og her har også været mindst 3 tilsynsmyndigheder fra hr. Frank Dahlgaards parti i den her tid – ikke har grebet ind over for det misbrug, den tilraning, det tyveri, som hr. Frank Dahlgaard så klart beskrev.

Og så kun til fru Pia Kjærsgaard. Jamen jeg er så enig med fru Pia Kjærsgaard, men vi er bundet af Folketingets forretningsorden, og når man skal debattere et lovforslag, skal man jo – for ikke at blive afbrudt af formanden – tale om det, forslaget drejer sig om. Og det eneste, det her forslag drejer sig om, er at give undervisningsministeren alverdens bemyndigelser til det, han ikke vil foretage administrativt.

Men jeg vil utrolig gerne debattere både snyderiet, Rigsrevisionens rapport, tilsynsmyndighedernes ansvar og alverdens ting i en forespørgselsdebat, som SF har rejst, og jeg vil meget appellere til, at regeringen sikrer, at den forespørgselsdebat kommer her, inden Folketinget tager hjem, og at man ikke på et sekretærmøde begynder at misbruge tingene til at sige, at der skal gå mindst ti dage, og så er Folketinget sendt hjem.

Det vil jeg meget advare imod at man gør, for den her sag fortjener – og det har fru Pia Kjærsgaard ret i – at det er sagen, der bliver debatteret. Det kan den først blive, når vi har en forespørgselsdebat – så kan vi få den dagsorden, som giver ministeren den rygrad, han åbenbart ikke har, til at passe det arbejde, han i øvrigt har påtaget sig og får løn for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes stadig væk, at man har den her meget ubehagelige følelse af, at her er nogle, man ikke kan lide; de skal jordes for enhver pris, og så er det ligegyldigt, hvilke metoder man bruger.

Vi mangler stadig væk argumenterne for lovforslaget i stedet for at kunne køre det som en forespørgselsdebat. Vi har ikke fået det endnu, vi beder igen om disse argumenter.

Men der er én ting, det er vigtigt at få sagt: Det er, at denne sag er altså et ansvar for hvert enkelt folketingsmedlem. Det går ikke, at hr.